

YENİDEN MERHABA...

Dergimizin 418. sayısı ile ülkemizin ve mesleğimizin öncelikli konularını ele almaya devam ediyoruz. İki ayda bir düzenli olarak çıkan dergimizi sizlere zamanında ulaştırabilmek en önemli hedefimiz. Bu nedenle dağıtımdan kaynaklanabilecek sorunların Odamıza kısa sürede bildirilmesi oldukça önemli.

Bugünlerde TRT'de yeni bir dizi başladı. Kemal Tahir'in romanından uyarlanan "Esir Şehrin İnsanları" Osmanlı'nın yokoluş döneminde işgal altındaki İstanbul'u anlatıyor. Daha doğrusu İstanbul'un iki farklı yüzünü. Bir tarafta işbirlikçiler var. Toplantı ve balo salonlarında kişisel ikbal arayan, yaşadığı ülkenin bütün olanaklarını işgalcilere peşkeş çekenler. Diğer tarafta ise emperyalizme karşı Anadolu'da yükselen bağımsızlık hareketini her şeyiyle destekleyen ve bu uğurda ağır bedeller ödeyen bir avuç insan.

Gariptir, böylesine iki ayrı cephenin ortasında bütün bu olup bitenleri izleyen büyük ve sessiz bir çoğunluğu, İstanbul halkının kayıtsız hallerini şaşkınlıkla izliyoruz. Yaşadığımız dönemin olaylarını da sanıyorum belirli bir tarihsel kesit olarak bizden sonraki kuşaklar bir film ya da belgesel kurgusu içerisinde izlediklerinde iki farklı duyguyu bir arada yaşayacaklar. Öncelikle ülkelerinin adım adım ekonomik ve siyasal olarak kuşatılma sürecinde, yönetenlerin bu denli nasıl aymazlaştıklarına şahit olacaklar. Diğer tarafta ise üreten ve adil paylaşan bağımsız demokratik bir Türkiye'yi savunanların nasıl yalnız kaldıklarını ya da bırakıldıklarını.

Hatırlarsınız Marmara depreminde hepimizin kulaklarına bizi anımsatan, bize ait bir dayanışma sözü yerleşmişti: "Orada kimse var mı?"

Bugün birbirimize seslerimizi daha çok duyurma ihtiyacını duyduğumuz günlerdeyiz. Gerçi biz plan, projelendirme ve yapım aşamalarında mesleki denetimin yok sayıldığı bir ülkede göçük altında sevdiğimiz ararken, onlar aynı günlerde Meclis'ten TAHKİM YASASI'nı geçirme telaşı içindeydiler. Şimdi de Irak'ta yaşanan haksız bir işgalin tozu dumanı içerisinde, madenlerimiz, ormanlarımız çok uluslu tekellerin yağmalanmasına açık hale getiriliyor. Yetmedi, yeni iş yasası ve kamu personel rejimi yasası ile çalışanların tüm demokratik hakları bir bir ellerinden alınıyor. "Özelleştirmelere hız vereceğiz" söylemleri altında tüm kamusal hizmet alanlarının tasfiyesine devam ediliyor.

IMF ve Dünya Bankası'nın yapısal uyum kredileri, gözden geçirme heyetleri, Avrupa Birliği yol haritaları hep aynı yere, serbest piyasanın erdemlerine işaret ediyor. Ama nedense her fırsatta kutsanan bu piyasa, şeker pancarı, tütün ve fındık üreticilerini daha da yoksullaştırmakla kalmıyor, artık işsiz bırakıyor. Kentlerimizde 8-15 yaş arasında tinere bağımlı çocuklarımızın sayısını artırıyor. Yolsuzlukların olağan hale geldiği bir süreçte Bingöl depreminde kamuya ait binanın altında yine çocuklarımız kalırken, görev zararı olarak ilan edilen bankaların kamuya maliyeti 30 milyar dolar olarak açıklanıyor.

Değerli meslektaşlarım

Elektrik Mühendisleri Odası olarak, enerji alanında yaşanan özelleştirme sürecinin yarattığı yolsuzluk ve kaos dönemlerinin her aşamasında tüm gücümüzle yapılanların yanlışlığına işaret ettik. Bugün ise sonuçları itibarıyla dışa bağımlı ve pahalı hale getirilmiş elektrik enerjisi üretimi ile, yatırım ve denetim yapılmadığı koşullarda dağıtım şebekelerimizin yılda 1.5 milyar doları bulan kayıp ve kaçakları konusunda uygulamaların yanlışlığı başta Enerji Bakanlığı olmak üzere artık hemen herkes tarafından kabul edilmiş durumda.

Şimdi benzer bir süreç, ülkemizin haberleşme altyapısına sahip olan Türk Telekom'un özelleştirme adı altında yok edilmek istenmesi ile sürdürülmektedir. Enerji alanında olduğu gibi iletişim alanında da "biz söylemiştik" demek artık fazla bir şey ifade etmiyor.

Türk Telekom'un satışı basit bir özelleştirme operasyonu olarak algılanmamalıdır. Türk Telekom sadece telefon hizmeti veren bir kuruluş değildir. Artık televizyon yayını, telefon, radyo ve internet hizmetlerinin birlikte yürütüldüğü bir dönemin içindeyiz. Bugün global enformasyon altyapısına sahip olan, aynı zamanda tüm ticaretin kontrolünü da ele geçirmiş olacaktır. Ulaştırma Bakanı Sayın Binali Yıldırım'ın açıklamalarına göre kurumun özelleştirilmesine "hisse senedine çevrilebilir menkul kıymetler kullanılması" yöntemi gündeme getirilmektedir. Şurası açıktır ki, Telekom'un özelleştirilmesi ucuzluğu ve kaliteyi değil, pahalılık, yoksulluk ve iletişimden faydalanmada eşitsizliği arttıracaktır.

Bugün 59. Hükümet'e ısrarla soruyoruz. Ulusal güvenliğimizi doğrudan ilgilendiren, bu toplumun uzun yıllar içerisinde yarattığı birikimler ile oluşan ve şu anda tüm halka hizmet sağlarken Türkiye'nin en kârlı kuruluşlarından biri olan Telekom'u hangi ihtiyaç ve tercihlerle özelleştiriyorsunuz?

Tüm gelişmiş ülkeler e-ticarete ve internet üzerinden hizmet vermeye geçerken, ülkemizin telekomünikasyon altyapısını yerli ve yabancı tekellere hangi mantıkla gümüş tepside sunuyorsunuz?

Türk Telekom bir kamu kurumu olarak yılarca kâra geçmiş, yetkin elemanlar yetiştirmiş, yerli teknolojinin gelişmesine katkı yapmış ve ülkenin dört yanında hizmet vermiştir. Yapılacak özelleştirme sonucunda hiçbir yerli ya da yabancı tekel, ülke teknolojisinin gelişmesi için uğraşmayacaktır.

Yazımı noktalarken, kaçak elektrik kullanan fabrika sahiplerine karşı mücadele ettiği için 18 Ekim 2002 tarihinde kiralık katiller tarafından alçakça öldürülen, 21 Mayıs 2003 tarihinde ilk duruşması yapılan sevgili arkadaşımız, meslektaşımız Hasan BALIKÇI'yı bir kez daha sevgi ve saygıyla anıyorum.

419. sayıda buluşmak üzere sevgi ve dostlukla.

Cengiz GÖLTAŞ
Elektrik Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı